

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

- Π.—Καὶ τί καινὸν ἐν ἀγορᾷ;
Φ.— Ὁ πόλεμος θὰ γίνῃ,
γιατ' ἡ Εὐρώπη, Περικλῆ, μονάχους μᾶς ἀφίνει.
- Π.—Ὦ! τί ἀνέλπιστος χαρά!...
Φ.— Βαβαὶ τῆς εὐτυχίας!
- Π.—Ἄς τελειώσῃ ὁ ἀγὼν διὰ μονομαχίας.
Φ.—Ἄς τελειώσῃ, Περικλῆ, ἄς γίνῃ ὅπως ὅπως
καὶ τέλος πάντων ἄς βρεθῆ πρὸς λύσιν ἕνας τρόπος,
διότι ἐκουράσθηκα ἴσθον Θεόδωρῆ νὰ τρέχω,
διότι ἐβαρέθηκα, διότι δὲν ἀντέχω,
ἰλιγγιῶ, μαραίνομαι, ἀσφυκτιῶ, σπαράζω
κι' Ἠλλὶ λαμὰ σαβαχθᾶνι νυχθημερὸν φωνάζω.
Ἴδου τὸ ἔαρ, Περικλῆ, μετὰ τῶν χελιδόνων
καὶ ἡ ἀγία ἑορτὴ τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων.
Ἀπρίλης εἶναι γύρω μας, πετοῦν τὰ χελιδόνια,
καπνοβολοῦν εἰς τὰ βουνὰ τὰ κλέφτικα μιλιόνια,
τὰ χαμομήλια κύτταξε τριγύρω πῶς ἀσπρίζουν
κι' ἡ παπαρούνας μὲ ἄτροπῆ ἴστους κάμπους κοκ-
κινίζουν.
- Π.—Κι' ὁ Δεληγιάννης, Φασουλῆ;
Φ.— Δουλειαὶς μὲ φούνταις πάλι,
πολεμικὰ Συμβούλια, τρεχάματα καὶ ζάλη.
- Π.—Μὰ τί νὰ λένε, Φασουλῆ καὶ τί νὰ κάνουν τάχα;
Φ.—Αὐτὸ τὸ ξέρει, Περικλῆ, ἕνας θεὸς μονάχα.
Κι' ἐγὼ ἐπῆγα χθὲς προχθὲς νὰ μάθω τί συμβαίνει,
μὰ βλέπω τῆς ὑποδοχῆς τῆ σάλα κλειδωμένη
τότε ταῦτιά μου ἔβαλα ἴσθης κλειδαριᾶς τὴν τρύπα
καὶ ἡ πτωχὴ καρδιά μου λαχταριστὰ ἐκτύπα,
πλὴν τίποτα δὲν ἤκουσα ἐκ τῶν διατρεχόντων,
παρὰ βοὴν ἀνάμικτον κι' ὡς ἕνα εἶδος βρόντον.
- Π.—Καὶ τοῦτο τὸ μυστήριον πῶς τάχα ἐξηγεῖται;
Φ.—Ἐκεῖ ὁ Δεῖπνος, Περικλῆ, ὁ Μυστικὸς τελεῖται.
Ἐκεῖ πολλὰ αἰνίγματα, προβλήματα καὶ γρίφοι,
ἐκεῖ μαντεῖα τῶν Δελφῶν καὶ Κολονέλων στίφη
καὶ τῶν μαχῶν τὰ σχέδια εἰς τενεκέδων θήκας
κι' ἐλπίδες καὶ ὄνειρα διὰ μελλούσας νίκας.
- Π.—Ὅποιος Δεῖπνος Μυστικὸς πραγματικῶς τελεῖται!
Φ.—Πανέλληνες, μὴ στέκεσθε καὶ πάντες γρηγορεῖτε,
οὐ γὰρ τὴν ὥραν οἴδατε ἀκόμη καὶ τὸν χρόνον,
καθ' ὃν πηδᾷ ὁ Θεόδωρῆς τὴν γῆν τῶν Μακεδόνων.
- Π.—Τὸ ὕφος σου, βρε Φασουλῆ, ἔξω φρενῶν μὲ κάνει.
Φ.—Ἴδου! ἐν μέσῳ τῆς νυκτός καὶ ὁ Νυμφίος φθάνει,
μακάριος δέ, Περικλῆ, ὃν εὖρη γρηγοροῦντα
καὶ τρεῖς ἀλλοίμονον εἰς σέ, ἂν σ' εὖρη ραθυμοῦντα.
- Π.—Ὁ ἀδελφέ μου Φασουλῆ, μὴ τόσο μὲ τρομάζεις...
γιατὶ μὲ βλέμμα βλοσυρὸν ἀγρίως μὲ κυττάζεις;
Φ.—Τρεῖς ἡλικίας προσκαλοῦν καὶ ὄχι δύο μόνον
κι' αὐτὸ τὸ λέγω, Περικλῆ, μὲ δλον μου τὸν πόνον,

γιατὶ ἐγὼ ὑπάγομαι εἰς πᾶσαν ἡλικίαν,
ὅσας τύχη πόλεμος μαζί μὲ τὴν Τουρκίαν.
Ἐγὼ δὲν εἶμαι, Περικλῆ, γραμμένος σὲ τεφτέρι,
οὐδὲ τὴν ἡλικίαν μου κανένας Ἕλληνα ξέρει,
ἀλλ' οὔτε σὺ ὁ ἀδελφός καὶ οὔτ' ἐγὼ ἀκόμη...
γιατὶ μὲ δὲν ἔχουν πέρισιν οἱ καθεστῶτες νόμοι.
Ἄν προσκληθῆ τὸ εἰκοστόν, ἐμένα πρῶτο πιάνουν,
ἂν ἔλθῃ τὸ τριακοστόν, ἐμένα συλλαμβάνουν.
Ἐγὼ δὲν ἔχω οὔτ' ἀρχὴν, δὲν ἔχω οὔτε τέλος,
μ' ἀρέσουν καὶ τὰ δάκρυα, μ' ἀρέσει καὶ ὁ γέλως,
οὔτε πακπᾶς μ' ἐβάπτισε Χριστιανὸς ἢ Φράγκος,
ἐγὼ εἶμ' ἕνας, Περικλῆ, σωστός οὐραγκουτάγκος
καὶ ἂν δὲν μ' ἀρεσε ποτὲ καμμία ἐθνικότης,
μὰ τῆς Ἑλλάδος ἀγαπῶ νὰ λέγωμαι δημότης,
γιατὶ ἐδῶ εἰς τῶν Ρωμηῶν τὰ δοξασμένα μέρη
ἦρα καὶ σὲ τὸν Περικλῆ, τάγαπητό μου ταῖρι
καὶ βρῖσκω κι' ἄλλους βλάμηδες ποῦ μοιάζουν σὰν

[κι' ἐμένα
καὶ οὕτω πῶς μ' αὐτοὺς καὶ σὲ περὶνῶ χαριτωμένα.
Καὶ ἂν οἱ πόλεμοι αὐτοὶ δὲν ἐβγαῖναν ἴσθῃ μέση,
θὰ ἐφοροῦσα πάντοτε στραβὰ στραβὰ τὸ φέσι
καὶ θὰ περνοῦσα μιὰ ζωὴ...ψυχὴ μου ἴσθῃ Πατήσα!...
ἀλλ' ὅμως δὲν γιαιτρεύεται τοῦ Θεόδωρου ἡ λύσσα.
Τρεῖς ἡλικίας προσκαλοῦν σοῦ ἐπαναλαμβάνω,
δὴ ἡλικίας δηλαδὴ καὶ μία παραπάνω.

Π.—Ὁ ἄκουσμα σπαρακτικόν!...
Φ.— Ἐὶ Περικλέτο σήκω
καὶ δὲν γλυτόνεις, ἄμοιρε, ἀπὸ τὸν Μαθαρίκο.
Καὶ πάλι, ἀφιλότιμε, ἀρχίζει τὸ κυνήγι,
τροχάδην μὲ τὰ τέσσερα καὶ ὅπου φύγη φύγη.

Π.—Ἄμ' ὁ Δεσμὸς ὁ Ἐθνικὸς τί γίνεται ἀλήθεια;
Φ.— Πῆγα προχθὲς ἴσθῃ σάλα του μὲ φλογισμένα στήθια
κι' ἄκουσα λόγους σοβαροῦς κι' ἐνθέρμους συζητήσεις
καὶ προτροπὰς πρὸς πόλεμον καὶ τόσας διαχύσεις
ἀλλ' ὅταν ἕνας ἔξαφνα ἐφώναξε μὲ τόνον
πῶς πρέπει πιά ν' ἀφήσωμεν τὴν δόξαν τῶν προγό-
νων

καὶ δλον τὴν ρητορικὴν καὶ τὰς πολυλογίας
κι' ἀμέσως ν' ἀγοράσωμεν δὴ ὅ τρεῖς ὁμολογίας
Δανείου Πατριωτικοῦ, μού ἤλθε εἶδος ζάλη
κι' ἐπῆρα τὸ καπέλο μου καὶ ἀπ' ἐδῶ πᾶν κι' ἄλλοι.

Π.—Δὲν ξέρεις ἄλλο τίποτα;
Φ.— Σοῦ ἐπαναλαμβάνω
πῶς προσκαλοῦνται δὴ ὅ σειραὶ καὶ μία παραπάνω.

Π.—Ὅστε λοιπὸν ὁ πόλεμος ἴσθῃ σίγουρα θὰ γίνῃ.
Φ.—Μοῦ φαίνεται...
Π.— Σοῦ φαίνεται;
Φ.— Ὁ κόσμος ἔτσι κρίνει.

Π.—Περὶ πολέμου ἀπαιτῶ τινὰς διασαφήσεις.
Φ.—Μὴ μὲ σκοτίζεις, Περικλῆ, μ' αὐτὰς τὰς ἀπαιτήσεις.
Π.—Τὸ ἀπαιτῶ...
Φ.— Ἀπαίται το...
Π.— Βρὲ λέγε ἢ ἴσθῃ βρέχω.
Φ.—Βρὲ αἴντε ξεφορτώνου με καὶ ὄρεξι δὲν ἔχω.
Ἐὰν θὰ γίνῃ, ἔγινε, καὶ ἂν δὲν γίνῃ πάλι,
σημαίνει πῶς δὲν ἔγινε...νοιόθεις, κουτὸ κεφάλι;

Π.—Ὅρσε λοιπὸν δὴ ὅ χαστουκιάς, μαζέτα σιχαμένη
καὶ τράβα ἴσθῃ Συμβούλιον νὰ μάθης τί συμβαίνει.